

Sygn. akt IV Cz 354/13

Słupsk 20.06.2013r.

POSTANOWIENIE

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny –Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jolanta Deniziuk

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 czerwca 2013r. w Słupsku

sprawy z powództwa K. W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zadośćuczynienie

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 6 maja 2013r., sygn. akt I C 1875/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

IV Cz 354/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Rejonowego oddalono wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych .

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że zgodnie ze złożonym oświadczeniem ,powód prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z żoną i córką. Jego dochód z tytułu pobieranej renty wynosi 1094,94 zł. Podał ,że koszty utrzymania domu i zakupu leków to kwota łącznie około 500 zł miesięcznie . Żona utrzymuje się z emerytury w wysokości 1801,50 zł , zaś córka otrzymuje z tytułu umowy zlecenia kwotę 190 zł .Jednocześnie wnioskujący uzupełnił oświadczenie w zakresie kosztów utrzymania.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd uznał, że brak podstaw do uwzględnienia wniosku. Z przedłożonego oświadczenia wynika, że łączny dochód rodziny kształtuje się na poziomie 3000 zł. Jest to suma wystarczająca , by zabezpieczyć z niej potrzebną kwotę na prowadzenie sprawy cywilnej. Nadto z treści pozwu wynika , że otrzymał już tytułem odszkodowania kwotę 50 000 zł.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył powód, zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu naruszenie art. 102 ustęp 1 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez jego niewłaściwe zastosowanie , błąd w ustaleniach faktycznych , polegający na mylnym przyjęciu , że powód jest w stanie ponieść koszty sądowe bez uszczerbku utrzymania dla siebie i rodziny .

Sąd Okręgowy zważył co następuje

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z art.102 ustęp 1 ustawy zwolnienia od kosztów sądowych może domagać się osoba , która złoży oświadczenie ,iż bez uszczerbku w koniecznym utrzymaniu siebie i rodziny nie jest w stanie tych kosztów ponieść. Przepis ten wyraźnie wskazuje jakie przesłanki powinny być wzięte pod uwagę przy rozstrzygnięciu wniosku strony o

zwolnienie od kosztów sądowych. Jest to sytuacja majątkowa, rodzinna i dochodowa oraz niemożność poniesienia tych kosztów bez uszczerbku w koniecznym utrzymaniu. I takie okoliczności badał Sąd i instancji. Zasadnie podnosząc, iż w pierwszej kolejności osoba ubiegająca się o taką pomoc winna poczynić oszczędności we własnych wydatkach.

Sąd Rejonowy prawidłowo wskazał jakie przesłanki winien wnioskujący o zwolnienie od kosztów sądowych wykazać i jakie kryteria bierze pod uwagę Sąd, do którego taki wniosek wpłynął. Jak słusznie zauważył w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, instytucja zwolnienia od kosztów sądowych ma charakter wyjątkowy - zasadą jest bowiem odpłatność postępowania cywilnego - i w istocie stanowi pomoc państwa (podatników) dla osób, dla których poniesienie kosztów sądowych wiązałoby się z uszczerbkiem utrzymania koniecznego siebie i rodziny. Zatem osoba ubiegająca się o taką pomoc powinna najpierw poczynić oszczędności we własnych wydatkach, aż do granic zabezpieczenia koniecznych kosztów utrzymania siebie i rodziny, a dopiero gdyby poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające – może zwrócić się o pomoc państwa.

Podzielić należy stanowisko Sądu Rejonowego, że w przedmiotowej sprawie nie wystąpiły przesłanki do zwolnienia powoda od kosztów sądowych. Powód prowadzi wraz z żoną i córką wspólne gospodarstwo domowe. Osiągają stały dochód, który nie należy do najniższych. Wprawdzie ponoszą już oprócz normalnych kosztów związanych z utrzymaniem wydatki na zakupów leków, tym niemniej podzielić należy rozważania Sądu o realnej możliwości wygosparowania środków na prowadzenie procesu. Zwłaszcza, jeżeli uwzględni się okoliczności, iż powodowi wypłacono w 2010r. 50 000 zł odszkodowania. W sytuacji kiedy uznał, że jest to kwota niewystraszająca i licząc się wobec tego z koniecznością wystąpienia na drogę sądową winien także wcześniej zabezpieczyć stosowne środki pieniężne. Nadto od zdarzenia upłynęło już prawie 4 lata, to także wystarczający okres na poczynienie oszczędności w wydatkach.

W tych okolicznościach należało, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 kpc orzec jak w sentencji postanowienia.